

dotaz

Vložil Hana - 08/07/2011 00:53

chci se zeptat někoho anonymního, co si myslí o mém "problému". Nastíním situaci. - před rokem a půl jsem přišla o práci kvůli tomu, že jsem ohluchla, byla jsem nedoslýchavá již i po těch osm let, co jsem prodávala v knihkupectví, ale pak stačil jediný zánět středního ucha, který mě připravil o sluch a vzápětí i o práci. Jsem pořád registrovaná na pracáku, už rok a půl. Práci žádnou nemají.

Co se týče alkoholu máme k němu celá rodina pozitivní vztah, všichni pijou, ale ne moc, fungují, chodí do práce a vydělávají, "seknou si jí" až v pátek, kdy už v sobotu do práce nemusí.

Já jsem osmým rokem vdaná, děti zatím nemáme, a jsem spokojená se vším, manžel dost vydělává, tak i to, že jsem doma, bere a toleruje.

Když jsem byla ještě zaměstnaná, byla pro mě sklenka vína po práci něco samozřejmého. Jenže jak teď jsem doma, tak poslední dobou, trvá to asi pět měsíců na sobě pozoruju to, že si kupuji denně dvoulitrovku vína a prostě jí cca tak od sedmi večer do jedné ráno vytáhnu. A vůbec vlastně nevím proč. Prostě už mi přijde, že to patří k životu. Nepozoruji na sobě žádné zdravotní problémy mimo občasného píchání na levé straně břicha, těsně pod srdcem. A také mi nateklo břicho. Bývala jsem vždy štíhlá, vosí pas, jím stejně jako dřív, myslíte, že může takhle otéct břicho? Je to chorobný stav kvůli požívání vína?

Jinak realitu vnímám, nikde se zatím neválím po příkopech, akorát trpím deset let panickou poruchou, na kterou jsem brala prášky, ale nepomohly mi, pomáhala mi právě jen sklenka vína, abych se zbavila tím alkoholem nechutných atak pocitu na omdlení, úzkosti a pocení a nemožnosti chodit ven a jezdit mhd. Je zajímavé, že v práci jsem to zvládala, ale od té doby co jsem doma, tak jsem nejdřív pila krabici denně, a nyní už mám dvoulitrovku...a nejhorsí je, že já se nijak opilá necítím, ani když to vyžahnu. Prostě jdu spát, ráno se vzbudím bez kocoviny, uvařím manželovi, jdeme se projít, samozřejmě, že s nákupem další dvoulitrovky a pak jdeme domů, kde koukáme na film a já tu dvoulitrovku vytáhnu jako by nic a pořád mi nic není. Jako bych potřebovala víc a víc, abych se zdunila tak, jak by se mi to líbilo.

Ale mě se to nelíbí, přestává mě to bavit. Beru víno už jako součást života, zatím neztrácím sociální kontakty, nejsem otravná příbuzným, nehádám se, nechlastám před nimi, ale to víno doma si neodpustím.

Podotýkám, že je neschovávám, mám normálně vždy flašku v lednici, manžel o tom ví, zatím neříká nic, protože jsem pořád normální, prostě se neopiju, abych tu blábolila a padala...

Prosím, myslíte si, že jde o alkoholismus? A prosím moc, otevřeně mi to napište, at vím, na čem jsem.....díky, Han

Re: dotaz

Vložil Kamil - 08/07/2011 01:34

ano ano, závislost na alkoholu, dva litrány je hoodně moc, denně. Naučila jste se pít a nateklé břicho je voda plus tuky, alkohol je kalorický, dalším pitím se pomalu dostanete do zdravotních problémů spojený s vaší nemocí atd. tahle cesta vede k problémům, ten už vlastně je-máte.

Re: dotaz

Vložil Anna - 08/07/2011 08:17

Hani zkuste si udělat test na závislost, zkuste si dnes žádné víno nekoupit, ale sama si odpovíte jestli jste závislá. Podle mě, se všim všudy. Zdravotní problémy máte, jen si je nechcete uvědomit. To, že snesete víc a víc alkoholu, tomu se říká tolerance. Potřebujete víc a víc alkoholu, aby jste pocítila účinky. Že zatím zvládáte všechny povinnosti, absolutně neznámá, že nejste závislá. Alkoholik není jen člověk, co se válí v příkopu. Brzy vás může postihnout epileptický záchvat, delirium. Opravdu, zkuste dnes vysadit. Určitě by jste urychleně měla navštívit psychiatra, nejlépe přímo AT ambulanci. Můj názor, léčebna, i když se vám to bude zdát absurdní. Měla jsem také hodně problémů, ale jako každý jiný, ale já jsem je řešila alkoholem, stejně jako vy. Trpíte zřejmě sociální fobií, což znám velice dobře. Kdyby jste mě viděla dřív. Někam zavolat, něco zařídit, říct svůj názor, ne! Pro mě byl nepředstavitelný problém, mluvit před více lidmi, objednat si v restauraci..... V léčebně jsem přišla na to, že vše bylo způsobeno, neustálým podceňováním matky v dětství, nedostatkem chvály.... Je to ho hodně, do pár vět se to nevejde. Ale chci vám říct, Hani máte velký problém s alkoholem, opravdu ho řešte. Hlavně nepropadněte iluzi, že ho vyřešíte sama. Z mé 3 leté zkušenosti, naprosto spolehlivě vím, že to nefunguje. Přeju hodně sil a klidně se zase ozvěte.

=====